

Váš **BERAN** mládež

**Přidej se k nám,
pojd' s námi
sportovat. Se
začátkem sezony
Berani tradičně
vítají ve svých
řadách nové tváře.**

Pojd' hrát hokej

Na tuzemské zimní stadiony se opět vrací Týden hokeje a s ním i velká náborová akce Pojd' hrát hokej. Ve Zlíně na PSG aréně se hokejové dopoledne pro děti uskuteční v sobotu 26. listopadu.

Mlýnková má bronz

Odchovankyně zlínského klubu Natálie Mlýnková se podílela na historickém úspěchu národního týmu žen. Češky na nedávném světovém šampionátu poprvé vybojovaly medaili – bronz.

Domácí zápasy online

Utkání mládežnických týmů Zlína na ZS Luďka Čajky a PSG aréně je možné sledovat přes internet (živě i ze záznamu). Službu nabízí platforma Czech Ice Hockey TV, se kterou Berani spolupracují.

BERANI
ZLÍN

OBSAH

ŘÍJEN 2022

04 ÚVODNÍ SLOVO JIŘÍHO MARUŠÁKA

Generální manažer zlínského klubu se v úvodním zamyšlení věnuje několika tématům, jež jsou nyní v mládeži aktuální.

06 VŠESTRANNOST JE DŮLEŽITÁ

Rozhovor s někdejším obráncem a nyní trenérem Lubomírem Vosátkem, který od této sezony nově vede zlínský dorost.

10 DĚTI V LÉTĚ ZAPLNILY LEDOVOU PLOCHU

Ohlédnutí za srpnovým bruslením pro děti, doplněné o výhled dalších akcí pro nejmenší, jež Berani chystají.

16 JAK TO VIDÍ HRÁČI?

Které hokejisty rádi sledují? A co by chtěli umět jako oni? Pětice dorostenců hovoří o hráčích, kteří jsou pro ně inspirací.

17 DOMÁCÍ ZÁPASY LZE SLEDOVAT ONLINE

Domácí duely mládežnických týmů Zlína lze nyní sledovat i skrze online streamy na platformě Czech Ice Hockey TV.

18 BERANI NAVÁZALI SPOLUPRÁCI S BŘECLAVÍ

Zlínští dorostenci se domluvili na partnerství s březlavskými Lvi, kteří v této věkové kategorii hrají druhou nejvyšší soutěž.

20 ODCHOVANEC JIŘÍ ONDRÁČEK

Rozhovor o hokejových začátcích a bohaté kariéře zkušeného útočníka, který téměř celou kariéru strávil výhradně ve Zlíně.

06

Vydavatel

Berani Zlín, s. r. o.
Březnická 4068, Zlín

Šéfredaktor

Vojtěch Jurák

Autoři textů

Vojtěch Jurák, Roman Ordelt,
Vojtěch Gargulák, David Macharáček

Grafika a sazba

Libor Kožík, Vojtěch Gargulák

Kontakt na redakci

jurak@beranizlin.cz

Fotografie

Ronald Hansel (Juniorský hokej), Vojtěch
Jurák, Vojtěch Gargulák, Libor Kožík,
David Peška, David Macharáček

14

10

Jiří MARUŠÁK

úvodním slovem

Vážení příznivci ledního hokeje,

další hokejová sezona začíná nabírat na obrátkách, dovolte mi proto vás v úvodu říjnového vydání newsletteru seznámit s několika tématy.

Velkou radost nám udělal výsledek reprezentačního týmu žen, který vůbec poprvé přivezl z mistrovství světa bronzové medaile. Jednou z úspěšných členek národního týmu byla Natálie Mlýnková, která své hokejové základy získala v našem klubu a i před šampionátem využívala našeho zázemí pro svou přípravu. Upřímně blahopřejeme.

Jak jsme vás již dříve informovali, na konci února jsme vinou invaze Ruska na Ukrajinu a následně vzniklé situaci ve Sberbank přišli, věříme dočasně, o část finančních prostředků určených na provoz spolku na tento kalendářní rok.

Na zářijovém zastupitelstvu Statutárního města Zlín byla zapsanému spolku schválena půjčka, jež nám pomůže překlenout kritické období na konci letošního roku. Velmi si vážíme přístupu a pochopení všech zastupitelů k této nepříjemné situaci, která nás postihla, a za poskytnutou půjčku děkujeme.

Zároveň jsme s městem jakožto majitelem zimních stadionů otevřeli a aktivně komunikujeme problematiku provozu v novém kalendářním roce za výrazně zvýšených cen za energie. Vypracovali jsme varianty provozu i možných úspor, které budeme v dohledné době se zástupci města dále rozvíjet.

Naší snahou bude udržet v rámci možností co největší rozsah služeb pro naše členy. Nečeká nás vůbec lehké období a každý člen může přispět k co

nejnižším spotřebám energií svým malým dílem a pozorností při každodenním využívání společných prostor zimních stadionů. I trenéři budou instruováni, jak co nejeefektivněji naše zázemí využívat.

Nadále rozvíjíme naše nástavbové klubové skills programy. V září jsme spustili tréninky bruslení, dovedností a střelby v ucelené sérii deseti tréninků za zvýhodněnou cenu, které mají postupnou návaznost.

Vycházíme vstříc také zájemcům, kteří například z časových důvodů nezvládnou všechny tréninky – skrze nákup v našem e-shopu (podrobněji jsme o něm psali v minulém čísle newsletteru) se lze zúčastnit i jednotlivých termínů dle vlastního výběru. Další možnosti individuálního rozvoje hráčů a brankářů pro vás připravujeme.

Nejde opomenout ani projekt firmy Perinvest, který umožňuje živě i ze záznamu z archivu sledovat utkání z našich zimních stadionů pomocí dvou panoramatických kamer. Po registraci a výběru varianty placené služby lze sledovat zápasy z desítek stadionů po celém Česku.

Projekt byl letos plnohodnotně uveden do provozu a podle našich informací se má dále rozvíjet a rozšiřovat do více arén, aby byl servis pro předplatitele co největší. Podrobněji o této službě píšeme dále v tomto čísle newsletteru.

Věřím, že si říjnové vydání čtenářsky užijete, a všem našim hokejovým kategoriím bych chtěl popřát hodně zdarů do hokejových bojů v probíhající sezoně.

Jiří Marušák, generální manažer

Pro začínajícího hokejistu je důležitá **VŠESTRANNOST**

Hokejový osud ho zavál z Prahy až na Moravu, kde zakotvil. Lubomír Vosátko měl v aktivní kariéře štěstí – přišel do Zlína a hned v prvním roce angažmá slavil na jaře 2004 mistrovský titul. V Baťově městě odehrál necelých šest sezon a po dlouhé úspěšné kariéře se dal na trénování mládeže. V létě přijal nabídku od zlínského vedení a stal se hlavním trenérem extraligového dorostu. V rozhovoru pro říjnový newsletter Váš BERAN hovoří o tom, proč se rozhodl nabídku Beranů přijmout, o zúžení počtu účastníků extraligy dorostu a zamýšlí se nad rozdíly trénování dětí a mládeže v jeho letech a v současné době.

První hokejové krůčky jste udělal v pražském klubu HC Kobra Praha, později jste přešel do sousedního klubu HC Sparta Praha. Podstatnou část kariéry jste však strávil na Moravě. Jak se Pražák ocitne na druhém konci republiky?

V devatenácti letech jsem šel na vojnu do Jindřichova Hradce, tam se hrála první liga. Odsud následoval přesun do Olomouce, Hanáci poté prodali licenci do Opavy, kde jsem působil přes čtyři roky. V okamžiku, kdy byly ve Zlíně problémy se sestavou vzhledem k zdravotním problémům, jsem přišel z první ligy na výpomoc na tři zápasy a nakonec jsem tady zůstal.

Jak vzpomínáte na necelých šest sezon ve Zlíně? Hned v té první jste v nejvyšší soutěži odehrál sedmnáct zápasů v základní části, v play off pak dalších pět a přispěl k zisku titulu.

Vzpomínám jen hezky, neboť na mé straně bylo i štěstí, které hokejista potřebuje. Přišel jsem do týmu, kterému se nedařilo. Po úvodních zápasech jsem tady podepsal smlouvu na tři roky. Bohužel v prvním zápase v play off jsem si přisedl koleno a následovala operace. Kluci se dostali až do finále a trenér Bokroš řekl, že budu hrát. Čtrnáct dnů po operaci jsem naskočil hned do finále, koleno drželo. Štěstí bylo opět při mně.

Zkusil jste si i zahraniční angažmá – Zvolen, Nitru a čtyři sezony v polské Osvětimi. Co vám zahraniční angažmá dala? A na závěr kariéry jste hrál krajský přebor v Uherském Brodě.

Šel jsem ze Zlína do Třince. Poté přišly u Ocelářů změny ve skladbě a koncepci týmu a poslali mě do Šumperku. Byl jsem pod smlouvou, nemohl jsem odejít na hostování v rámci domácí soutěže. Proto jsem odešel na Slovensko, kde se vlastnická práva nevztahovala.

Hrál jsem za Zvolen, pak ale volali z Vítkovic, že mě k nim Třinec uvolní na zbylou část sezony. Dostali jsme se až do finále, kde jsme prohráli právě s Třincem. Zase přišlo štěstí, neboť ze slovenské ligy jsem se dostal až do finále extraligy.

Slovensko mě však nenaplněovalo, i když jsem tam poznal dobré lidi. V pokročilém věku jsem chtěl ještě hrát, proto následoval odchod do Polska. Tam byla správná parta lidí – spousta Čechů a Slováků, majitel klubu byl správný chlap. Ve čtyřiceti letech jsem si řekl, že je čas aktivní kariéru ukončit. A začal jsem studovat trenérinu.

„Dnes se malé děti v hokeji často přetěžují. Málokdo si uvědomí, že dítě musí umět například i gymnastiku. Není dobré strávit čas pohybu jen na ledě, je vhodné dělat i jiné sportovní aktivity – hrát fotbal, basketbal a podobně.“

Nově jste posílil trenérské řady mládeže Beranů, vedete extraligový tým dorostu. Minulou sezonu jste ale působil u mládeže v Uherském Brodu. Jak jste se dostal právě tam?

Už když jsem hrál v Brodě, trénoval jsem tam děti. Miloš Gureň je předseda brodského hokeje, dobře se poznáme, hráli jsme spolu v Třinci. Dozvěděl se, že mám zájem o trénování, a hned jsme si plácli. Dal mi na starost žáky a mládež.

V poslední sezoně přišly zdravotní problémy, což znamenalo konec mé aktivní kariéry. Přišla možnost vzdělávat se a studovat na škole. Působil jsem jako regionální trenér ve spolupráci se svazem a objížděl regionální kluby. Bavilo mě to, poznal jsem hodně lidí a navázal řadu přátelství. Například v Brumově-Bylnici mám skvělé vztahy.

Co rozhodlo, že jste se následně ocitl právě ve Zlíně?

Přišel telefonát od Petra Lešky. Ptal se, jestli bychom spolu netrénovali extraligu dorostu. Následovala porada s rodinou a poté svolil i prezident Brodu. Miloš Gureň řekl, že kvůli tomu jsem studoval a že musím trénovat výše.

Pak přišla schůzka s panem Valáškem, který mi nabídl smlouvu na dva roky. S Petrem Leškou, který je asistentem, máme podobné názory. Dokážeme spolu komunikovat, máme společný pohled na hokej a spolupracujeme velmi dobře.

Zlínské prostředí díky své hráčské kariéře velmi dobře znáte. Je to výhoda?

Určitým způsobem to bude plus. Zním kluky ve vedení a celý tým kolem. Máme s Petrem Leškou osnovu a body, kterých se chceme držet. Jdeme svou cestou, komunikujeme s trenéry juniorů.

Naším cílem je vychovávat a připravovat dorostence do další kategorie. Co jsme si řekli na začátku spolupráce s Petrem, tak platí, a postupem času dostáváme tyto věci do myšlení kluků. Máme jim do budoucna co dát.

Začal jste se věnovat výchově talentované mládeže v rámci Zlínského kraje (projekt VTM). V jaké kondici je mládežnický lední hokej v našem kraji?

Před nedávnem proběhla akce v Novém Jičíně, kde startovaly všechny moravské kraje. S Jihomoravským jsme prohráli těsně 2:3 a poté porazili Olomoucký kraj 6:1. Někteří kluci mají v sobě potenciál a jsou velmi šikovní. Musí se ale u nich skloubit řada věcí – odhodlání, tréninková píle, zdraví, škola, životospráva... A srdce je potřeba mít na správném místě.

Uvidíme, jestli budou chtít kluci tvrdě makat. V juniorce se to láme, přichází pro sportovce nebezpečný věk a je to hodně o naší práci a o rodičích. Baví nás to, je s nimi i sranda, ale někdy musíme zvýšit hlas. Někdy se zasmějeme, kluci v šatně vtipkují, ale musí především poslouchat.

Před startem nového ročníku jste ohlásili spolupráci s Břeclaví, klubem z druhé nejvyšší dorostenecké soutěže. V čem tato spolupráce s týmem z jižní Moravy bude spočívat?

Máme v týmu 23 hráčů do pole plus tři gólmány. Spolupráce se týká ročníku 2007, což jsou „prvoročníci“. Přejít je v této věkové kategorii složitější. Kluci rostou a jejich výkonnost ještě není na extraligu, tak jdou hrát první ligu.

Se Vsetínem, který hraje první ligu, se nám střídavé starty nepodařilo domluvit. Břeclav hraje v dorostu stejnou soutěž a umožnila nám střídavé starty. Kluci trénují přes týden ve Zlíně a zápasy pak hrají za Břeclav. Jsou to ti, kdo se po zranění, případně nemoci potřebují rozehrát nebo kdo se nedostanou do sestavy kvůli výkonnosti.

Posíláme tam čtyři hráče na střídavé starty, plus další dva kluky na hostování. Po měsíci vyhodnotíme přínos a uvidíme. Důraz klademe na aktuální výkonnost, přístup k tréninku a podobně.

Nejvyšší dorostenecká soutěž loni zeštíhlila ze 30 na 24 účastníků, v letošním ročníku ještě další čtyři týmy sestoupí. Co říkáte na herní systém?

S názory odborníků, kteří říkají, že jdeme správnou cestou a zkvalitní se soutěž, souhlasím. Na jedno místo bude pět hráčů, zvýší se konkurence, kluci začnou více makat. Bude to o větším přístupu, který tomu dávají, a zkvalitní se hokej. Vidíte, jak je naše východní skupina vyrovnaná. Každý může porazit každého a naopak. Zeštíhlení extraligy je dobrou cestou.

Jaká byla příprava na suchu a kondiční část tréninku zlínských dorostenců?

Byl jsem s ní spokojen. Řekli jsme si, jak budeme pracovat v konkrétním období. Zaměřili jsme se na kondici a herní inteligenci. V tomto věku není vhodné zatěžovat hráče těžkými váhami. K dispozici nám byl kondiční trenér Libor Chytil, který připravil plán do posilovny, co a jak cvičit.

Kondice měla stoupající úroveň a s letní přípravou jsme spokojeni. Kluci například měli běhat úseky a ze začátku se jim to vůbec nelíbilo. Brblali, ale časem si ještě přidávali. Doufali, že se tak ukáže síla týmu především v zápasech. Že to není jen o dovednosti, ale hlavně o bojovnosti, o

srdci a co uděláš pro tým. Zkrátka dáváš do toho více než ostatní a můžeš vyhrávat zápasy.

Máte za sebou první zápasy v extralize dorostu, jak je hodnotíte?

Naposledy jsme porazili Kometu (pozn.: rozhovor vznikl koncem září), takže spokojenost. Ukazuje se, že v některých zápasech děláme individuální chyby. Snad nepozornost, možná i přemíra snahy. Kluci mají danou základní taktiku, kterou musí plnit. Pokud ji někdo zapomene, tak to hoří a inkasujeme góly.

Postupem času se to ale i zásluhou tréninků lepší. Máme k dispozici video, kde ukazujeme klukům, jak situace řešit. Snažíme se, aby dobrých rozhodnutí bylo více, a horší věci naopak dávat pryč a odbourávat je. Věřím, že výkon celého týmu půjde v dalších zápasech nahoru.

Jaké máte trenérské motto, krédo?

Zatím jsem nad tím neuvažoval. Hokej jsem hrál dlouhá léta a mám řadu zkušeností ze seniorského hokeje. Spoustu věcí konzultuji s trenéry, se kterými jsem v minulosti hrál, dále s trenéry juniorů nebo skills koučem.

Nasávám informace a poté vyhodnocujeme, jak máme složené mužstvo, co zlepšit a na co se zaměříme více. Například zakončení můžeme mít rozhodně lepší. Kluky nabádáme k tomu, aby dali z každé střely na tréninku gól. Nemá smysl štřilet jen do plexiskla. Když se puk odrazí od brankářského

betonu, chceme, aby ho kluci doráželi. Zkrátka musí být hladoví po gólu.

Studujete trenérskou licenci A a na začátku příštího roku váš čeká obhajoba závěrečné práce. Kde čerpáte nové poznatky pro váš rozvoj v trenérské práci?

Je potřeba stále se rozvíjet, navštěvovat různé semináře, spoustu informací máte na webu, bavíte se s trenéry a podobně. Ze všeho získávám kousek. Diváme se i do Skandinávie a do zámoří. Hlavně tyto poznatky musí být dobré pro danou věkovou kategorii.

V čem vidíte největší rozdíl v trénování žáků, mládežníků ve vašich letech a nyní?

Na některé věci jsme přišli sami, měli jsme více pohybu než dnešní kluci. Byli jsme všestranní, šly nám i další sporty jako fotbal nebo stolní tenis. Dnes vidím, jak se přetěžují malé děti v hokeji. Málokdo si uvědomí, že dítě musí umět například i gymnastiku. Není dobré strávit čas pohybu jen na ledě, je vhodné dělat i jiné sportovní aktivity – hrát fotbal, basketbal a podobně.

Vzpomínám si, jak někteří žáci v Uherském Brodě neběhali dobře, nepoužívali správně ruce a gymnastické prvky. Šplh na laně nebo na tyči děti vůbec nedělají a je to znát. Přitom pro začínajícího hokejistu je všestrannost hodně důležitá. Zatímco my jsme měli ve svých mladých letech organizované ostatní pohyby, dnes všestrannost mimo hokej schází.

Děti ZAPLNILY LEDVOU PLOCHU

Navzdory horkému letnímu počasí řada malých dětí letos v srpnu oblékla pořádnou zimní bundu, rukavice a tepláky. Mladí Berani si totiž připravili novinku – pravidelné srpnové bruslení na PSG aréně, volně přístupné komukoliv od 4 do 7 let. A zájem byl velký, což zlínské trenéry pochopitelně těšilo.

Po celý měsíc platilo, že ledová plocha byla pro nejmladší otevřená dvakrát týdně. A protože se akce protáhla až do prvního týdne v září, uskutečnilo se těchto tréninků celkem deset.

„Chodilo nám sem kolem padesáti dětí. Byli mezi nimi členové našeho klubu i ti, kdo k nám nechodí. A také nebruslaři, kteří si ledovou plochu zkoušeli třeba poprvé v životě,“ přibližuje trenér Vladimír Sedlář, který v klubu vede nejmladší kategorie.

„Program byl dělaný zábavnou a herní formou, takže to kluky i holky bavilo. Na konci měsíce

jsme jim pak s trenéry rozdali malé odměny.“

Trenéra mladých Beranů těší i skutečnost, že když už děti v srpnu na led jednou dorazily, tak zpravidla chodily opakovaně. „Řekl bych, že i rodiče byli spokojení. Na stadionu jsme vidali víceméně stále stejné děti. Nestávalo se moc, že by jednou přišly a pak už nic. A řada dětí teď pokračuje ve škole bruslení, za což jsme samozřejmě velmi rádi.“

„Celkově se akce parádně vydařila,“ dodává při ohlédnutí za letními týdny.

Akce pro děti budou pokračovat

Pro mladé Berany, ale vlastně i další sportovní kluby je důležité, že po nedávných měsících, jež byly výrazně ovlivněné covidem, se mohou dětem opět naplno věnovat. Srpnové bruslení bylo jen jednou více z klubových aktivit, které si kladou za cíl nadchnout děti pro pohyb, pro aktivní životní styl, pro sport.

Stěžejní činností během sezony jsou škola bruslení a hokejová příprava, v rámci kterých kluci a holky dělají první sportovní a hokejové krůčky. Přijít mohou děti od čtyř let. Tréninky bývají vždy v sobotu a v neděli ráno, navíc příprava trénuje na ledě i jedno odpoledne v týdnu.

Mimo to Berani v minulosti několikrát uspořádali sportovní akce pro veřejnost ve Zlíně i v okolí či různé tematické tréninky, dále mají v zádech tři ročníky letních příměstských táborů. A v podobných aktivitách hodlá klub pokračovat i do budoucna.

„Je to tak, plánujeme akce pro děti i v příštích měsících,“ přikyvuje trenér Sedlář. „Uvidíme, kolik na to bude během sezony prostoru, ale rádi bychom brzy zase pozvali k nám na led děti z našeho klubu i z řad veřejnosti.“

O chystaných akcích mladí Berani vždy informují na webových stránkách (www.beranizlin.cz/mladez) a na sociálních sítích mládeže (Facebook, Instagram).

Nejbližší aktivity mladých Beranů pro děti

Škola bruslení a hokejová příprava

V září tradičně začala nová sezona i pro dvě nejmladší kategorie zlínského klubu, tedy škola bruslení (letos pro ročníky 2018, 2017) a hokejová příprava (ročník 2016). Tréninky bývají **vždy v sobotu a v neděli ráno + příprava trénuje na ledě i jedno odpoledne v týdnu.**

Zájemci (kluci i holky) si mohou přijít kdykoliv náš program pro děti vyzkoušet – **první čtyři tréninky jsou zdarma a po dohodě je možné půjčit si na ně brusle a helmu.**

Kontaktní osoba: trenér **Vladimír Sedlář** (739 405 172, sedlar@beranizlin.cz).

Pojď hrát hokej

Týden hokeje pořádaný tuzemským svazem se jistě dá označit za již tradiční náborovou akci, koná se totiž pravidelně od roku 2016. Program zahrnuje kampaně i osvětové aktivity, ovšem nejdůležitější událostí pro každý klub je v tomto týdnu akce **Pojď hrát hokej, kdy se zimní stadiony otevírají veřejnosti a trenéři si připravují program pro děti.**

Ve Zlíně se akce Pojď hrát hokej koná tradičně v sobotu dopoledne na PSG aréně, letos se tak stane **26. listopadu.**

Programy pro školy

Nedávno zavedenou novinkou je **spolupráce mladých Beranů s několika mateřskými školami ve Zlíně**. Ta se odehrává ve dvou rovinách – samostatné partnerství a partnerství v rámci projektu Sportování v MŠ, který propojuje **devět různých sportovních klubů ve Zlíně se školkami, které o to mají zájem**.

V obou případech klub Berani Zlín zve třídy ze školek na zimní stadion. Děti, ať už začátečníci, nebo bruslařsky zdatnější, pak tráví část dopoledne na ledové ploše, kde se jim věnují trenéři mládeže.

Do tohoto programu se nově (od listopadu) **zapojí i děti ze základní školy, konkrétně z 1. ZŠ Emila Zátopka ve Zlíně**. Žáci budou během školního roku v rámci vyučování zkoušet různé sporty včetně hokeje.

Bruslení s podporou města Zlína

Tzv. Bruslení města Zlín se koná pravidelně **každé úterý večer (od 18:15 do 19:15) na PSG aréně** a je určeno především dětem z mateřských a základních škol. Město Zlín ve spolupráci se školami vydává tzv. **bruslenky**, jejichž držitelé mají **vstup na bruslení za zvýhodněnou cenu 10 Kč**. Nebruslící doprovod má vstup volný.

Dále klub připravuje jednorázové tematické akce spojené s bruslením pro děti. O jejich konání budou Berani vždy v předstihu informovat na webu a na sociálních sítích.

Krasobruslení

Novou sezonu již zahájil také náš oddíl krasobruslařů. Tréninky tzv. kurzu bruslení se konají **vždy v sobotu a v neděli ráno a jsou určeny začátečníkům (kluci i holky) od čtyř do deseti let**.

Kontaktní osoba: trenérka **Věra Hrabalová** (733 766 180, krasobruslenizlin@seznam.cz).

Capri-Sun Cup

Také v letošní sezoně se uskuteční Capri-Sun CUP, **série miniturnajů pro nejmladší hokejisty**. Pořadatelská skupina Capri-Sun (značka spadá pod společnost VITAR) s mladými Berany už několik let spolupracuje a těží z toho především děti – ty se díky tomu účastní zážitkových turnajů, na kterých se **nehraje pro výsledky, ale především pro radost**.

Miniturnajů se účastní nejen **kluby z blízkého okolí Zlína, ale někdy i z větší dálky**. Střídají se také pořadatelské stadiony, takže malí hokejisté často díky Capri-Sun CUPu absolvují své první „hokejové výjezdy“.

SLEDUJTE MLADÉ BERANY NA SOCIÁLNÍCH SÍTÍCH

[WWW.INSTAGRAM.COM/BERANIZLIN.MLADEZ](https://www.instagram.com/BERANIZLIN.MLADEZ)

[WWW.FACEBOOK.COM/BERANIZLIN.MLADEZ](https://www.facebook.com/BERANIZLIN.MLADEZ)

Extraligová sezona je zahájena! Jako první odstartovali soutěžní program junioři, kteří šli do akce hned první víkend v září, což je o chlupek dříve, než bývá zvykem. V polovině měsíce se k nim přidali také dorostenci. Ohlédněme se za prvními ligovými koly, jež mají oba výběry naší Akademie za sebou, prostřednictvím fotostrany v aktuálním čísle newsletteru.

Jak to vidí hráči?

Poslední týdny jsou opět prošívané hokejovými tréninky a zápasy. Hráči tráví nejen na ledě spoustu času a sportovně se rozvíjejí. I proto jsme se v aktuálním čísle ptali mladých kluků na hokejisty, kteří jsou jim inspirací. Kterého hráče tě nejvíce baví sledovat a proč? Co bys chtěl umět jako on? A potkal ses s ním někdy? Na tyto dotazy odpovídala pětice dorostenců.

Tadeáš Schmied (ročník 2007)

Connora McDavida (Edmonton Oilers)! Ale nepotkal jsem se s ním. Líbí se mi jeho rychlé myšlení během hry a dále jeho rychlé bruslení. Jako on bych chtěl umět to bruslení a pak taky mít jeho techniku hole.

Matěj Holba (ročník 2007)

Nejvíce mě baví sledovat Austona Matthewse (Toronto Maple Leafs), protože se mi na něm líbí ty jeho kličky. Právě kličky a práce s hokejkou bych rád uměl jako on. Dosud jsem se s ním nepotkal.

Dominik Kos (ročník 2007)

Baví mě David Pastrňák z Bostonu Bruins, potkal jsem se s ním na jednom hokejovém kempu. Líbí se mi na něm jeho kreativita i to, že má radost ze hry. Určitě bych chtěl střílet jako on.

Jáchym Mořkovský (ročník 2007)

Rád sleduju Sidneyho Crosbyho (Pittsburgh Penguins), má totiž takové dobré herní myšlení, různě vymýšlí a je podle mě nejchytřejší hráč. Má dobrou techniku hole, tu bych chtěl mít. A taky to hokejové myšlení. Nepotkal jsem se s ním.

Jan Uřičář (ročník 2007)

Baví mě sledovat Austona Matthewse (Toronto Maple Leafs), a to kvůli jeho hernímu myšlení, stickhandlingu a stylu hry. Chtěl bych mít herní myšlení jako on, to musím zlepšit, a taky ten stickhandling. Nikdy jsem se s ním nepotkal.

Zápasy mládežnických týmů Zlína je nově možné sledovat také skrze internetové streamy. Berani začátkem kalendářního roku navázali spolupráci se společností Perinvest Media, která skrze svou platformu Czech Ice Hockey TV poskytuje živé přenosy i záznamy utkání z různých stadionů po České republice.

Díky spolupráci obou stran je streamovací služba zajištěna na Zimním stadionu Ludka Čajky i na PSG aréně, projekt **Czech Ice Hockey TV** navíc cílí z velké části na mládežnické kategorie.

V praxi to znamená, že zájemci mohou sledovat na internetu **nejen domácí zápasy juniorů a dorostu**, ale také dalších týmů Beranů – přenosy by měly být k dispozici **ze zápasů žáků i mladších kategorií**.

Pokud zlínské výběry hrají venku a daný klub/stadion disponuje streamovací službou Czech Ice Hockey TV, je samozřejmě možné sledovat online i venkovní zápasy. V případě Akademie jde zatím o jednotky soupeřů.

Streamovací služba je zpoplatněná. Nutnou podmínkou ke sledování zápasů je **registrace na platformě poskytovatele** (www.czechicehockey.tv) a **nákup předplatného**. Na výběr jsou dvě varianty – **měsíční předplatné a roční** (dvanáct měsíců).

Dorostenci navázali SPOLUPRÁCI S BŘECLAVÍ

Těsně před začátkem dorostenecké extraligy ohlásili mladí Berani novinku – pro následující sezonu se dohodli na spolupráci s klubem HC Lvi Břeclav, který hraje druhou nejvyšší soutěž. Zlíňští hráči díky tomu mohou nasbírat cenné zkušenosti proti soupeřům z celé republiky a především zůstanou v zápasovém vytížení.

Spolupráce obou klubů se bude týkat některých hráčů ročníku 2007, ti jsou letos v dorostenecké kategorii těmi mladšími (do dorostu nyní spadají ročníky 2006 a 2007).

„Je důležité, aby kluci, co se zrovna nevejdou ve Zlíně do sestavy, neztráceli herní praxi. Přes týden budou hráči standardně trénovat tady s námi, v zápasech pak pomůžou Břeclavi,“ vysvětluje šéftrenér mládeže Petr Čajánek.

„S trenéry našeho dorostu jsme hledali vhodný tým, který hraje druhou nejvyšší soutěž a je v dosahu. Kolegové z Břeclavi projevili o spolupráci velký zájem, za to jsme rádi. Město je navíc ze Zlína dobře dostupné vlakem, což klukům může pomoci,“ doplňuje.

Pro Berany, kterých se bude působení v břeclavském dresu týkat, by měly být zápasy kvalitní alternativou k extraligovému programu. Loňská reorganizace mládežnických soutěží se totiž výrazně dotkla i dorostenecké kategorie, která je staronově třístupňová.

Druhou nejvyšší soutěž (tzv. Liga dorostu) tvoří v letošní sezoně šestnáct družstev, z čehož šest jich loni působilo v extralize a zbylých deset – mezi nimi i Břeclav – si místo vybojovalo v konkurenci 82 týmů. Mužstva jsou rozdělena do skupin Východ a Západ, už v základní části se ale každý potká s každým.

Děkujeme společnosti VITAR

Zásadní podíl na fungování mládežnické činnosti Beranů mají vedle pracovníků klubu nebo rodičů také naši partneři. Za podporu bychom tímto chtěli poděkovat společnosti VITAR, jež mimo jiné stojí i za výrobou oblíbených pitíček Capri-Sun v České republice.

„Jsme hrdým partnerem zlínského hokeje a díky značce Capri-Sun je naše spolupráce s mladými Berany ještě užší – pořádáme turnaje plné sportu a zážitků pro nejmenší hokejisty, podílíme se na organizaci některých klubových akcí pro veřejnost a dětem dodáváme osvěžující pitíčka,“ přibližuje majitel Vladimír Polášek.

Rodinná firma VITAR, jež sídlí ve Zlíně a vyrábí v Tišnově nedaleko Brna, vznikla roku 1990. Patří tak nejen mezi tradiční, ale i přední české výrobce vitaminových doplňků, díky kterým pomáhá lidem se zdravějším životním stylem. Vedle značky Capri-Sun dodává VITAR své produkty také pod hlavičkami dalších známých značek, jako jsou například Revital, Maxi Vita nebo Energit.

Odchovanec JIŘÍ ONDRÁČEK

S výjimkou jediné sezóny strávil celý svůj hokejový život ve Zlíně. Prošel zde mládeží, a prosadil se do A-týmu, jehož pevnou součástí je s roční přestávkou už přes patnáct let. Útočník Jiří Ondráček pro říjnové vydání newsletteru Váš BERAN vypráví o svých sportovních začátcích a zážitcích ze své bohaté kariéry.

Jak ses vlastně dostal k hokeji?

Začal jsem asi v pěti letech, táta mě tehdy přes známého vzal na led, aby mě naučil bruslit. Mělo to být jen na chvíli, nakonec to ale dopadlo tak, že jsem se těšil na každý víkend, kdy bude další trénink, a postupně z toho vyplynulo, že mě rodiče přihlásili na sportovní základku a já začal hokej hrát.

Zkoušel jsi i jiné sporty?

Hrál jsem i fotbal, nějakou dobu v Kostelci a pak pár zápasů v Otrokovicích. V sedmnácti letech jsem si pak musel vybrat, měl jsem z fotbalu i nějakou nabídku, která vypadala velice zajímavě, ale nakonec jsem se rozhodl pro hokej.

Co rozhodlo?

Měli jsme skvělý kolektiv, a i herně mi hokej seděl víc. Fotbal mám pořád moc rád, ale hokej se hraje se s jiným nasazením, hra je rychlejší a souboje jsou tvrdší, což se mi vždy líbilo.

Jaké jsou tvé oblíbené mládežnické vzpomínky?

S klukama, se kterými jsme prošli od čtvrté třídy až po juniorku, jsme toho zažili opravdu hodně. Byli jsme dobrá parta, vždycky byla spousta srandy. Vybavím si turnaje v Litvínově, zápasy se Vsetínem za dorost i juniorku... Jsou to hezké vzpomínky, hlavně jsem rád, že jsme i po letech stále kamarádi, občas si napíšeme nebo zajdeme někam sednout.

Jak těžké pro tebe bylo skloubit hokej se školou?

Přiznám se, že to bylo velice těžké. Zpětně

musím poděkovat všem učitelům za to, jakou s námi měli trpělivost. Moc jsme tomu nedávali, žili jsme jen hokejem. Obecně to dřív bylo tak, že jsme přišli ze školy, hodili tašku do pokoje a šli hned ven, aniž bychom to učení nějak řešili. Dnes jsou v tomhle kluci chytřejší a dávají studiu víc.

Který trenér z mládeže tě nejvíc posunul?

Nechtěl bych na nikoho zapomenout, každý trenér mi něco dal. Strašně rád vzpomínám na pana Wesleyho, který mě vedl někdy ve třetí, čtvrté třídě. Dodnes si pamatuju, jak jsme se učili přešlapovat, bylo to super. Pak samozřejmě pan Čech s panem Pšurným, kteří nás měli dohromady asi pět let. Byli jsme tehdy velcí pubertáci, oni nás ale dokázali zkrotit a myslím, že i díky nim jsme měli tak dobrou partu.

Jak bys popsal svůj styl hry?

Vždycky jsem byl spíše bránící útočník, nedával jsem tolik gólů a snažil se plnit roli ve třetí, čtvrté lajně. Postupem času si na tu roli člověk zvykne, ví, co se od něj čeká, a odehraje si to své. Samozřejmě byly sezóny, kdy se mi i bodově docela dařilo, ale celkově jsem spíš defenzivnější hráč.

Co bys poradil mladým hráčům, kteří se chtějí z mládeže dostat až do A-týmu?

Musí je to bavit. Aby se člověk někam dostal, musí z toho mít radost a dávat tomu všechno. Takových dětí je tu spousta, když se občas přijdu

Jaký je recept na to dostat se z mládeže do áčka?

„Aby se člověk někam dostal, musí z toho mít radost a dávat tomu všechno. Přál bych každému, aby jim zůstala vášeň, nic je neodradilo a zůstali pilní v tom, co dělají.“

podívat na trénink mládeže, tak je skvělé sledovat jejich vášeň a tu momentální upřímnost. To je hrozně hezké, přál bych každému z nich, aby jim to tak zůstalo, nic je neodradilo a zůstali pilní v tom, co dělají.

Spousta tvých vrstevníků v mládežnických letech odcházela do zámoří. Byla to varianta i pro tebe?

Vůbec. Když jsem přecházel z deváté třídy do dorostu, tak jsem ani nebyl na soupisce, hrál jsem v Uherském Brodě, což byl tehdy tuším krajský přebor. Hokej mě pořád bavil, pak si mě na úkor nějakých zranění pan Čech stáhl zpátky do Zlína. Ale neměl jsem takové kvality jako někteří jiní kluci, kteří měli agenty a objížděli národáky. Ti zahraniční nabídky asi měli, ale já určitě ne.

V sezóně 2003/04 jsi během své první sezóny v dorostu sledoval, jak A-tým vyhrál první titul. Jak jsi to prožíval?

Prožíval jsem to hodně, vždycky jsme sedávali za bránou a sledovali to. Jen na poslední zápas jsem teda zrovna nešel, měl jsem v tu dobu fotbalový trénink a říkal jsem si, že to dneska ještě neuhraji a že půjdu až na ten úplně rozhodující zápas. Ale oni to zvládli, a tak jsem to pak sledoval až doma v televizi. Ale i tak to bylo super, ostatně to byl první titul, euforie byla obrovská a celé město tím žilo.

O čtyři roky později jsi sám za A-tým debutoval. Vzpomínáš si na první zápas?

Vzpomínám si dobře, vždycky jsme na zimák jezdili z Kostelce autobusem společně s Petou Mokřejšem a on mi radil co a jak, a nakonec jsme

spolu byli v lajně. Byl to zápas s Litvínovem, který jsme naštěstí vyhráli, takže to bylo super. Jako mladý jsem z toho všeho byl samozřejmě trochu vyplašený, ale kluci mě podrželi.

Zároveň sis tehdy zahrál na domácím MS juniorů, na kterém jsi hrál proti řadě současných hvězd NHL (Marchand, Stamkos, Tavares, Giroux...) Co ti tato zkušenost dala?

Když jsem dostal první pozvánku, tak to pro mě byl obrovský šok. Pak se postupně nominace zužovala a já jsem byl pořád v týmu s Voráčkem, Frolíkem, Neuvirthem a dalšími kluky, kteří už tehdy měli poměrně velké jméno, takže bylo neskutečné si s nimi zahrát. Proti Kanadě jsme hráli hned první zápas, samozřejmě jsem v té době věděl o Tavaresovi, že v juniorce dělá 120 bodů za sezonu, ale nedokázal jsem si představit, co ti kluci umí na ledě. Bylo to pro nás velké zrcadlo, oni byli fakt hokejisti a my jsme byli minimálně o level níž. To nás pak vyhecovalo a hnalo nás to, abychom začali ještě víc pracovat a dělali něco jinak, ale tihle kluci byli hodně odskočení.

Po nástupu do seniorského hokeje sis vyzkoušel i hostování v nižších soutěžích. Je to pro mladého hokejistu důležitá škola?

Za mě ano. Když se dvacetiletý kluk dostane

v extralize na led na šest, sedm minut za zápas, tak je to strašně málo na to, aby se nějak rozvíjel. V tom jsou tyhle střídavé starty dobré, ať to byla Olomouc, Havlíčkův Brod, nebo i Vsetín, tak jsme tam dostávali mnohem více prostoru a pořádně se okoukali v seniorském hokeji, což je důležité a hráč se pak i na extraligu adaptuje mnohem rychleji.

Jak vzpomínáš na titulovou sezonu 2013/14?

Všechno si tehdy sedlo, už rok předtím jsme byli velice blízko, a tak jsme to tentokrát chtěli urvat za každou cenu. Sešli se tu lídři jako byli Čajánek, Leška nebo Balašík, což byli na Zlín abnormální hráči a do toho výborně zachytali brankáři. Vzpomínám na to strašně rád, bylo to hezké období, kdy tu byly silné generace těch starších i mladších hráčů a všechno to do sebe krásně zapadlo.

Bylo pro tebe později přirozené stát se jedním z lídrů kabiny?

Když odcházejí starší hráči, tak to tak vyplyne, že jejich zodpovědnost musí přebrat další, je to přirozený vývoj. Myslím, že není problém, když si v kabině vezme slovo dvacetiletý kluk, pokud to v sobě má a má co říct. Samozřejmě ale když se třeba nedaří, tak je to na těch zkušenějších, aby ten tým tmelili.

S výjimkou minulé sezóny jsi ve Zlíně strávil celou kariéru. Nelákalo tě vyzkoušet si něco jiného?

Ani ne, nemyslím si, že bych měl kvality na to, abych chodil někam výš, a když se nám podařila sezóna, tak jsem se s klubem vždycky hned domluvil a nic jiného jsem neřešil. Když tady byli hráči jako Holík, Šťastný, Říčka a další, tak samozřejmě nabídek mají spoustu a řeší, co dál, ale já jsem takových kvalit nedosahoval, a proto jsem tu vždy zůstal. Něco nového jsem si vyzkoušel loni, kdy jsme řešili nabídky z Francie nebo Rakouska, a nakonec z toho vyšlo angažmá v Budějovicích. Bylo to super, rád na to vzpomínám.

V současném kádru A-týmu je řada mladých hráčů. Vidíš v nich velký potenciál?

Nedokážu si představit, že bych měl takový talent a tolik možností, co mají oni. Jsou hodně

šikovní a mají všechno před sebou, teď je to na nich, jak budou pracovat a jak se jim podaří začlenit do týmu. Potenciál mají obrovský, samozřejmě to má svůj vývoj a za pár let může být všechno jinak, ale když je vidím dneska na tréninku, tak si myslím, že před sebou můžou mít velkou budoucnost.

Vedeš ke sportu i své děti?

Mladší dcera má teprve dva roky, takže se ještě rozkoukává, ale se starší jsme v Budějovicích začali chodit na krasobruslení a tady v tom pokračujeme. Tím, že mám dvě holky, to pro mě vždycky bude něco nového, na hokej ani na fotbal asi chodit nebudou, takže se budu učit s nimi. Ať už to bude cokoli, tak hlavní je, aby je to bavilo a dělaly to s radostí.

zlin.

PSG

Continental

topnatur

vitár

B&B
Commercial Activity

Kredit
Gonvarri Material Handling

trapézy
soubkup

STK VIZOVICE

CESTA
KE HVĚZDÁM

Zlíns Kraj bez hranic **kraj**

SEVEN
ENERGY

ZLÍN
INTERHOTEL
★★★★

www.beranizlin.cz/mladez